

Az Ószövetség történetei

- A teremtés története 8
- Káin és Ábel 12
- Noé története 14
- Ábrahám története 20
- Izsák története 26
- Jákob története 28
- József története 34
- Mózes története 42
- A tízparancsolat 50
- Józsué története 52
- Debora története 56
- Gedeon története 58
- Sámson története 60
- Sámuel története 62
- Saul története 64
- Dávid története 66
- Salamon története 70
- Illés története 72
- Jónás története 76
- Jeruzsálem bukása 80
- A babilóni fogság 82
- Nehemiás története 86

Az Újszövetség történetei

- Krisztus születésének története 90
- Keresztelő János 96
- Jézus és tanítványai 98
- Jézus a hegyen tanít 100
- Jézus néhány csodatétele 102
 - A beteg szolgáló 104
 - Vihar a tavon 106
 - Jézus meggyógyít egy kislányt 108
 - A kenyérszaporítás 110
- Jézus történeteket mesél 112
- Jézus emberekkel találkozik 116
- Jézus Jeruzsálemben 124
- Jézust keresztre feszítik 132
- A húsvét története 136
- Az első keresztények 140

Az Ószövetség történetei

A teremtés története

Kezdetben, amikor még mindenütt sötétség honolt, Isten ott volt.

- Legyen világosság! - szólt az Úr, és gyönyörű, meleg ragyogás űzte tova a sötétséget. És látta Isten, hogy ez jó, és a fényességet *nappalnak* a sötétséget pedig *éjszakának* nevezte el.

- Legyen ég a vizek felett! - mondta Isten, és a szépséges kékség kettévált, felül lett az ég, alul pedig a víz. És látta Isten, hogy ez jó.

- Legyenek száraz területek a vízben - mondta Isten, és a száraz részeket *földnek*, a vizet pedig *tengernek* nevezte el. És látta Isten, hogy ez jó.

- Most pedig nőjenek a földön fák és növények, ezek magvaiból pedig egyre több és több növekedjen. A földet gazdagon

termő zöld növényzet borította el, a levegő édesen illatozott. És látta Isten, hogy ez jó.

- Legyenek az égen fények, amelyek elválasztják a nappalt az éjszakától, és jelzik az évszakokat, napokat, hónapokat és éveket! -

mondta Isten. A tüzes Nap sugározta a fényt nappal, az éjszakai égboltot pedig a hidegen ragyogó Hold és a pislákoló csillagok világították be. És látta Isten, hogy ez jó.

- Népesítsék be élőlények a tengereket és az eget! - mondta Isten, és a vizekben halak úszkáltak, az égen pedig madarak és pillangók repkedtek mindenfelé. És látta Isten, hogy ez jó.

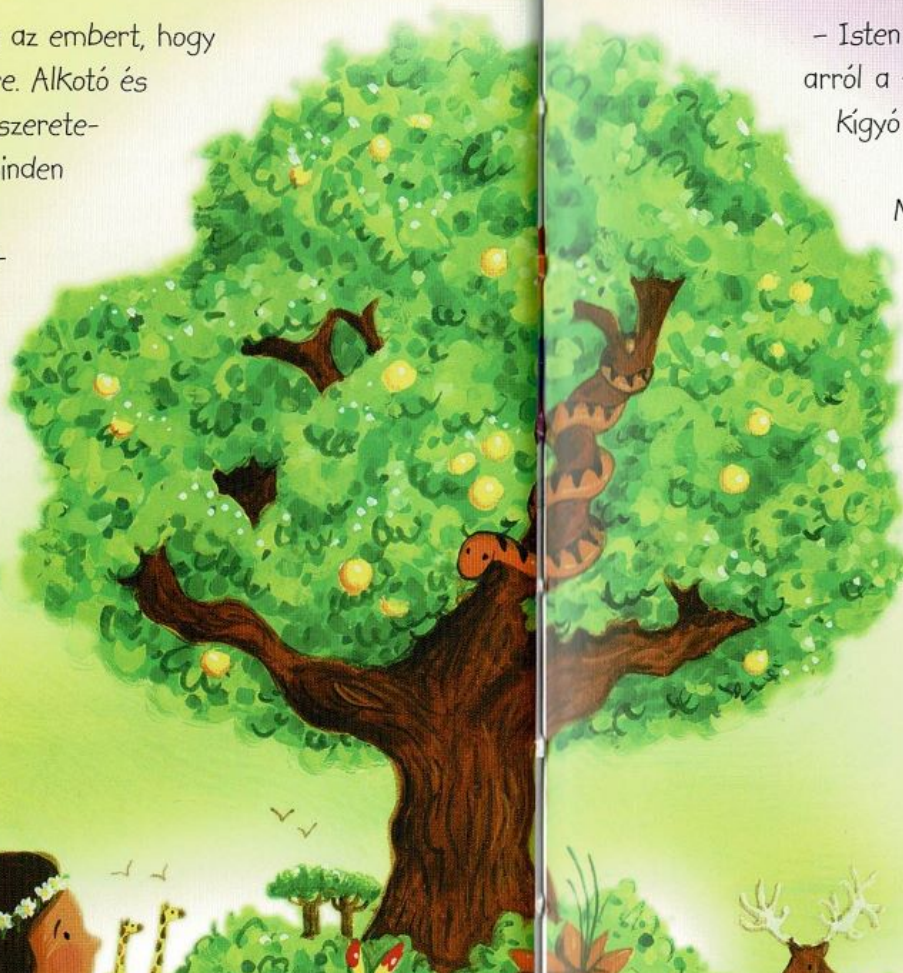
- Népesítsék be a földet az élőlények mindenféle fajtái!

Hosszú nyakú, rövid farkú, puha szőrű, kagylós héjú és agyaras állatok kúsztak-másztak, futkároztak és ugrándoztak a fák között mindenütt. És látta Isten, hogy ez jó.

- Most pedig teremtjük meg az embert, hogy vigyázhasson minden teremtményre. Alkotó és gondolkodó lesz, aki képes lesz szeretetet adni és kapni. Így most már minden rendben van.

Isten világa szép volt, és ő szeretette teremtményét, az embert. Ádám és Éva az édenkertben élt. Mindenük megvolt, amire csak szükségük lehetett. Isten elmondta nekik, hogy minden fáról ehetnek, mindössze a kert közepén állótól tartás magukat távol.

- Isten valóban azt mondta neked, hogy nem ehetsz arról a fáról, amelyik a kert közepén áll? - sziszegte a kígyó egy napon Évának.

Éva a fán mosolygó, érett gyümölcsöket nézte. Megkóstolt egyet, és Ádámnak is adott belőle. De később, amikor Isten szólította őket, Ádám és Éva elrejtözött Isten elől, mert tudták, hogy engedetlenek voltak, ezért szégyellték magukat.

Attól a naptól kezdve megváltozott a barátság Isten és az emberek között. Többé már nem tudtak bízni egymásban. Ádám és Éva elhagyták az édenkertet.

